

BOG NIJE PRISTRAN

6. vazmena nedjelja, B

Cijelo 10. poglavlje Djela apostolskim opisuje slučaj poganina Kornelija, a u današnjem prvom čitanju donesena su samo tri kraća odlomka iz kojih jedva da je moguće razumjeti znakovitost i važnost tih događaja. Da se podsjetimo Kornelijeve slučaja!

U Cezareji je živio satnik Kornelije. Bio je „bogobožazan“, što je u ono vrijeme među Židovima označavalo čovjeka koji se obratio na židovstvo, ali se ipak nije dao obrezati, prema tome nije bio pravi Židov jer nije imao „biljeg Zakona“. ^inio je mnoga dobra djela i jednoga je dana u viđenju dobio poticaj da potraži apostola Petra. Nekako u isto vrijeme Petar je u Jopi imao ono poznato viđenje kad mu je glas s neba rekao da više ne treba biti razlike između „čistih“ i „nečistih“ životinja, tj. da neki židovski propisi više ne vrijede. nakon toga viđenja Petar se nije krzmao doći u kuću nežidova Kornelija. I dok je Petar govorio, sišao je Duh Sveti na Kornelija i na njegov dom. Sve se to zbilo naočigled svih Petrovih pratilaca. I onda Petar donosi razumljivu odluku: „Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?“

Ovo je zacijelo bio ključni događaj u životu prve Crkve. Dopušta se „nekopletnim“ sljedbenicima židovske vjere da postanu kršćani, a kasnije na Jeruzalemskom saboru to se dopušta i poganima, koji nisu imali nikakve veze sa židovstvom. To su bile ključne odluke prve Crkve: kršćanstvo se nije zatvorilo u židovstvo, gdje bi sigurno postalo jedna od židovskih sljedbi, nego se otvorilo cijelome svijetu, što odgovara širini i sveobuhvatnosti milosti Božje i snage Duha Svetoga. U tome trenutku ni Petar niti njegovi sljedbenici nisu mogli dokučiti dalekosežnost te odluke. Za nas je bitno da je Duh Sveti to jako dobro znao.

Ne zvuči li nam ovo poznato? Veli Petar: „Bog nije pristran“. Doista, gdje je Duh Božji, tamo nema pristranosti. I Isus će jedanput polemično ustvrditi kako je bilo mnogo udovica u Izraelu, „i ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija, doli k ženi udovici u Sarfati sidonskoj. I mnogo bijaše gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman Sirac“ (Lk 4,26-27).

Nama je danas posve razumljivo da je Ilija pohodio udovicu u Sarfati, strankinju, da je Elizej izliječio Naamana Sirca te da je konačno Petar krstio Kornelija, nežidova, stranca. Velimo: naravno da Bog nije pristran. A mi? Koliko je u nama pristranosti? I nesvjesno dijelimo na ljude smatrajući neke višima, neke nižima, već prema osobnom izboru. Primjećujemo, često puta ne bez suda i osude da su neki novoobraćeni (klasika!), neki mladi pa neiskusni, a neki stari pa konzervativni. Zapažamo intelektualce (prave se važni!) i „obične“ ljude (pojma nemaju!). Pomalo se javlja i određena napetost između laika i klerika, muškaraca i žena pri čemu ostaje u zraku konstatacija kako žene trebaju „u Crkvi trebaju šutjeti“.

Nema razloga da se dijelimo. Svi smo mi udovi jednoga Tijela Kristova, svatko na svoj način. Što je osobito važno, Bog ni u mom slučaju ne gleda na ono što je bilo, nego traži moje obraćenje sada. Hvala ti Bože da mene ljubiš ništa manje nego svoga Sina. Pomozi mi da se i ja radujem svakom tvom daru kojega udjeljuješ bilo kojem čovjeku.

Zvonko Pažin